

VAN OVER DE IESSEL

Januari 2014

Met in disse editie o.a.:

- * *“Winter” van Diny Groothalle*
- * *“Gast van aanderweg” deur Femmy Woltman*
- * *“Elfstedenkruusie” van Henk Hooijer as leste verhael*
- * *“De vriendschap van twee zussies” van Wim van Leussen*
- * *“Ni-jjoarsviside” van Carla van de Veen*

Colofon

- Joorgaank 05, Nummer 01
- Uitgave: 1 januari 2014
- Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

- Wim van Leussen
- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Freek Simonis en Lo van der Wulp

Foto's: Doortje Stam, Riek van der Wulp, John Stam, of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-04-2014

Bi-jdraegen

Uterlijk 2 moand veur de doatum van uutkomen

b.v.k. 12pt. letter Times Roman.

Evt. foto/tekening (>0.5 Mb of 300 dpi) lös der bi-j.

Spelling: die gebruikelijk is in de regio.

Met vermelding van de naeme van de auteur, streek/plaetse woor het dialect vandoan kump.

Meute weerd umme te wieten

Niejen Bodbrief: leenks en rechts deur Twente

'n Karst-Bodbrief met niejs en verhalen oet heel Twente.

- Oet Oldenzaal: musicus, componist, dichter en skriever Geert Christenhusz oaver het Twentse Calimero-geveul
- Henri Goossen vertelt met leefde oaver streektaal en whisky
- Heel völle nije beuker en cd's met Nedersaksische kwaliteitsmuziek
- Nen Twentsen puzzel
- Het mooiste en lellikste woord van 2013

Abonnement: 16 euro per joar. Mail noar dannenberg@twenthetekst.n;

28 sept 2013

Joorlijkse ontmoetingsdag van de dialectskrievers uut Oaveriessel,

Et Sallandse deel van Oaveriessel ef dit joar de organisatie, wat neer kump op de skolders van Wim van Leussen en zi-jn echtgenote.

Dalfsen is de locatie.

Dalfsen, et grunste dorp van Oaveriessel, de plase woar ik op mi-jn veertiende joar een aantal moanden ewoond eb. Ik zate in die tied op skoéle.

Met medeskriévers ried ik met en eb mi-j niet verdiépt in de plase van saammkomst, loat et eerlijk oaver mi-j enkomm. Mi-jn plan is, vandage goa ik genieten!

Wi-j stoppm bi-j een skoéle in de Wilhelminastroate.

Dit is een verrassige. Dit is nostalgie, dit is 'mi-jn' skoéle, wat geweldig! Ier stoa ik dan noa 58 joar weer in 'mi-jn' skoéle.

Noa ontvangst met koffie en krentenstoete kuieren wi-j richting de mölle woar wi-j een rondleiding krieëng. De wind wei-jt ard, de wicken wentelen met grote snel-eid in 't ronde. Een mölle is en blef een interessant bouwvark an binnen en butenkante, een fabriek uut vrogger tieden.

As wi-j uut de mölle komm stoat 'r een peerdentrem op ons te wachten.

Der stoan twee prachtige Belgische peerden veur die an eur voéten vier skitterende lank-aorige sokken em.

In die peerdentrem rieden wi-j achter 't station langes deur de bossen richting Heino. Wat eb ik ier ook vake wandeld. Dan de Diezerstroate deur noar Vilsteren, noar café restaurant Madrid woar wi-j de enorme Nachtwacht bezichtigen die doar ang. Wat een kunst en wat een klus is det ewest.

Noa een dränkien en een àppien wordt an de terugtochte begunn. Met een korte stop bi-j kasteel Rechteren, woar Walter Beeken onze gids van die dag zien letste prachtige ver-aal verteld, komm wi-j weer bi-j ons vertrekpunt an, woar wi-j nog effm gezellig noazitten veur wi-j allemoale weer op uus an goan.

Dit was echt een dag genieten. Bedankt Wim en helpers!

Corry Overmars Hasselt

Van de redactie...

Allereerst wil de redactie van 'Van over de Iessel' oe allemoale vuul eil en zegen toeweinsen in et ni-je joor. Wi-j open dat et oe brengt wat aa-j d'r van verwachten.

Twieduzendveertiene, wi-j zullen d'r an muten wennen.

Eén januari... dus ook weer een ni-je VODI in de digitale brievenbusse, de 16e uitgave alweer. Bi-j et begin van et ni-je joor wil de redactie oe ook een paer veraanderingen deurgeven.

Liane Stam, die de lay-out van ons blad verzörgde, wil zich de komende tied an aandere zaeken goan wijden. Wi-j willen eur ærtelijk bedaanken veur al et wærk wat ze veur ons edoan ef en eur alle goeds toeweinsen.

Ook komen wi-j dit keer met een ni-je vaste rubriek. 't Vergangen joor bin de skrievers uut de Kop bezig ewest met et skrieven van kôrte veraelties en impressies van op de kop of 150 woorden.

Uut ervaerige kan 'k zaegen dat dat soms een iel gepuzzel is!

Al disse veraelties adden etzelfde thema, de joorgetieden.

Wi-j ebben disse veraelties de volgende benaemigen mee-egeven:

'Winterkost, Lentekriebels, Zoemerzot'eid en Herfstkleuren.

Wi-j open daa-j d'r vule in zullen erkennen. Corrie Overmars en Jannie Bakker bieten et spits of.

Dit nummer ef een oog 'winterge'alte'. Dat is ook wel begriepelijk in januari.

Henk Hooijer, Diny Groothalle en Diny Kloek ebben et dan ook over de winter.

Carla van der Veen en Herman Kampman skrieven iets wat met de joorwisselige te maeken ef.

Co Mateboer kröp in et vel, of misskien muu-k zaegen, de muren van et Veeruus.

Fennie Martens mos zowat met eur buren noar de rijdende rechter en Bert Wolbert ef een kappersverael. Wim van Leussen ef et over twie zussies en Henk Hooijer slöt of met een wat langer, leste verhael.

Netuurlijk muu-w onze strip mijnheer Achterkamp en de drie vørsies van Mineke Mollink niet vergeten. Femmie Woldman interviewde Klaas van der Veen in 'Gast van aanderweg'.

Now, dit was et wel in grote lijnen. Wi-j open daa-j ook disse keer met vule plezier 'Van over de Iessel' zul- len lezen. Een ærtelijke groet, naemens de redactie,

Riek van der Wulp

Inhoald

Titel	Schriever	Bladzijde
Colofon		2
Meuite weerd um te wieten		3
Van de redactie		5
Inhoald		6
Strip meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	7
Ni-jjoarsveside	Carla van der Veen	8
Spreukenkalender	Herman Kampman	10
Winter	Diny Groothalle	11
Gast van aanderweg	Femmy Woltman	12
Et veeruus	Co Mateboer	16
Wie-j dachen al ...	Diny Kloek	18
Den barknboom	Fenny Martens	19
Et joar rond in 150 woorden	Corry Overmars Jannie Bakker	20 2
Bie 'n kapper	Bert Wolbert	22
De vriendschap van twee zussies	Wim van Leussen	24
Drie vaessies	Mineke Mollink	26
Elfstedenkruusie	Henk Hooijer	27

Meneer Achterkamp in de winter

Nijjaorsveside

In 't dörp wonen wi'j op een drei'jsprong en dus ebben wij meer naoste buren en overburen as naander. Daor ken je 't soms aordig drök mit ebben, veural in de nijjaorsvesidetied.

't Is bij ons buurtje nog de gewoonte om zo gaauw meugelk nao nijjaorsdag as buren bij naander te koemen om mekaender veule Eil en Zegen veur 't nije jaor te wensien.

Dan ebben wij eigen-ebakken knieperties bij de kôffie, een paer borrelties en wat artigs erbij te knabbelen.

Elke weke is 't weer bi'j een andere buur. Man, dat gaot soms deur tot in meert.

Veurige weke waren wi'j as lesten an de beurte. Ik dochte bi'j mi'jzôlf, der ken now toch niet veule meer te bepraoten wee-en. Maor daor staoj' aaltied weer versteld van, ook al bin sommige veraelen al vaeker de revue epasseerd. Meestal worden er olde veurvallen verteld die einglijk al onder de karstboom thuis euren, maor waor je weer gezellig om lachen kunt. Toen de glaessies braandewien en de boerenjonges op taofel stönnen en ik mit de blokkies keeze en dreuge worst rondging kwam de stemmege der al in en de veraelen lös.

Zo kwam Jan-mit-de-zende (zo eneumd omdat i'j bij et meijen om de paer slaegen zien zende weer an 't strieken is) mit een mooi vertellegie, over toen 'ij nog een ventie van een jaor of tiene waas. I'j mos veur zien moe een varse worst aelen bij de slaeger an 't pad. Moe adde ezegd, joe overkoemp aaltied wat, ik geve joe gien geld met, laot maor opskrieven

I'j löp alweer mit de worst laangs de graachte op uus an, as i'j zien skoelekammeraad Roeluf in een raor ve-ikel over 't pad an ziet koemen. I'j zat in een soort zepekiste op wielen, die i'j mit veule spiekers in naander eflaanst adde. Et stuur waas een stök touw dat an de asse van deolten wielen vaaste zat. Now, dat waas wat biezuunders eur.

“Koem der maor bij in,” zee zien kammeraod. Jan adde der al iene klompe in, zette aof mit d’aander, maor Roeluf adde et touw nog niet goed in d’ aanden. En ja eur, daor gung ’t gevaerte, mit de beide jongen der in, schuuns de kaante aof en de ondiepe graachte in. Zwart van de bagger en greun van ’t aandekreus kwamen ze weer boven waeter. Zo goed as ’t ging kropen ze op de wal. Ze kregen et touw van ’t waegentie te pakken en sleepten um mit muite op de kaante. I’j adde nog maor drei’j wielen. “Maor ik mot wel wel weer de graachte in,” ad Jan ezegd, “moe eur varse worst ligt der nog in en die mut ik er uut aelen. ’t Is al niet te best as ik zo nat en stinkend thuus koeme, maor zönder worst is nog veule arger.”

Maor Roeluf zee, dat e wel een‘euvôrk en een aarke op’aelde van achter uus. En zo waren de jongen, al drupend, een ele tied an ’t dreggen. Der kwamen al meer kiender om enne staon.

Iniens was daor een luud gejoel, toen Jan de varse worst an de ‘euvôrke adde.

Om de bagger der aof te spulen slingerde i’j de worst wat èn en weer deur ’t waeter van de graachte en veegde om wat aof an zien ‘emd.

Rap ging ij op uus an, moe zol wel kwaod wee-en.

“Waor bleef ie toch! Och, erementied, e’j weer ies in de graachte elegen? Maor, waor ’t mij umme giet, is de varse worst. Die eb ie toch wel bij joe? Wat is dat now, wat ’n graauwe worst e’j daor en hoe komt et dat die gaeten der in zitten!?! Vertel op!

Veur straf is er bij ’t eten veur joe gien worst bij!”

Jan keek wat beteuterd, maor dat was veur um gien straf eur. I’j wus wat die worst allemaole beleefd adde, I’j zol gien plakkie deur de keel kunnen kriegen!

Op de nijjaorsveside gungen de glaesies umhoog om op ’t verael te proosten en iederiene mus smaekelijk lachen. Maor dat wer iniens minder toen ik mit de dreuge worst rondging...

Carla van der Veen Giethoorn

Spreukenkalender

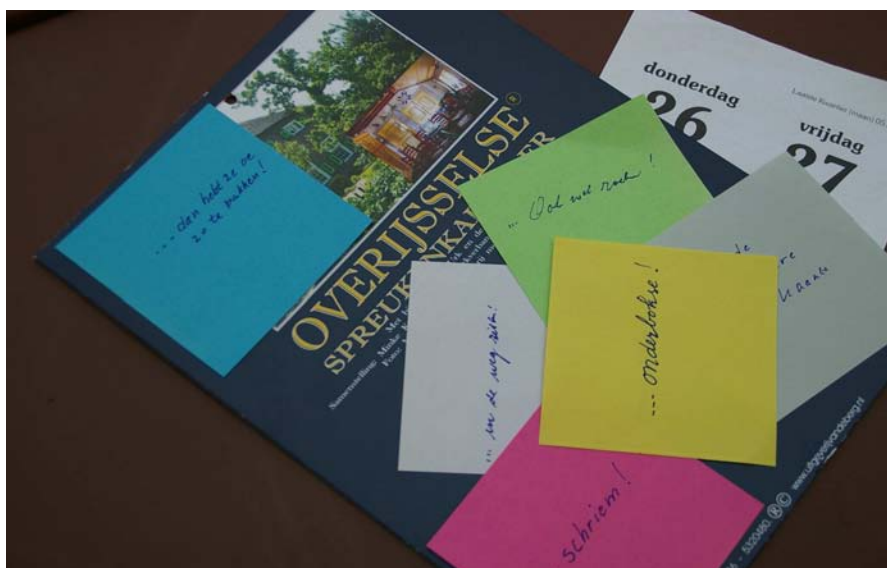
Op oonze wc begunne wiej dit nieuwe joar met een kaal en löög stukkie karton an de muure. Het grieze schildtie was helemoal maagdelijk en alleene deurboard deur twee glimmende nietjes. Oonze Twentse spreukenkalender was deur zien blaagies hen. De 365 vellegies waarn op. De (on)wiesheden veurbie. Gin meanse bie oons in huus vun dat heel arg. De samensteller van den kalender hef hard psychische hulpe neudig mean'n mien zunne en ie ondersteunen die meaning deur op het lööge kartunnegie te skriem: "Het wc-papier hangt noe an de aandere kaante."

En toen begun het gelazer. Ineens mos iedereene op het kartonnegie kalken. De hele familie bedach spreuken die noa de ontlasting aan het grieze karton wörden toevertrouwd. Ik zal ze oe niet allemoal nuumen, niet umdat ze grof of onsmakelijk bint, maer ie mut mangs greanzen aanbrengen in verhaalties as disse.

Noa de eersen bosschop van mien zunne, verschenen der een stuk of wat flauwigheden zoas: "Mien va köj buutn de wc ook wel roeken" en meer van det wark.

Ach, ie nemt det veur lief en ie probeert de persoonlijke aanvallen te pareern met wat ruimere teksten zoas: "A-j de bokse onderan de beene hebt, dan hebt ze oe zo te pakken," of "better een löögen kalender dan een völle onderbokse."

Maar noa een paar daang wörden de klank serieus, zo zeer zelfs dat mien dochter op een dag verontwaardigd schreef: "Zelfs op 'n pot kö-j sommigen in de weg zitten". Kennelijk had mien zunne heur stoelgang op'ejaagd um een nieuwe tekst an het kartunnegie toe te können voeng. Toch ontstun er noa enige tied zefs een soort van dialoog tussen hem en mie, weliswoar via een pot met een luchie, maar toch. Mien zunne was het geklodder duudelijk een bettie zat, want hij schreef enigszins vermanend: 'n Pot is bedoeld um op te poepen, niet um te schriem!" Doar had den jong geliek in, primair is het toilet bedoeld um oen behoefte op te doen en verder gien fletuutn. Maar: "'n Pot is ter ook um op te zeiken," schreef ik doarop dubbelzinnig. Mien zunne greep disse kaans met beide haande an en noteern op de oalen spreukenkalender: "Dan mag ie hier 'n heelen dag wel zitten."

Herman Kampman Nijverdal

WINTER

**Schitterende witte wereld
ieskristallen langs 'n sloot
winter, iej hebt niet mien veurkeur
maar wat is oew schoonheid groot**

**Ik stappe deur de witte wereld
umstroald deur golden zunneshien
met 'n zonnebril op de neuze
um al det lichte te können lien**

**Veur deftig volk he-j rooie lopers
ik loope op een wit tapijt
bin aaltied gek e'wes op sprookies
vandaag is het warkelijkheid**

**'k Bin niet van koninklijke bloede
geen hertogin of barones
maar waandelend deur die witte wereld
vuul ik mij minstens een prinses**

Diny Groothalle Den Ham

Gast van aanderweg deur Femmy Woltman-Groen

In gesprek mit Klaas van der Veen uut Giethoorn.

Bin ie now een Groningse Gieterse of een Gieterse Groninger. Dizze vraoge werd esteld an Klaas van der Veen uut Giethoorn.

Een Groninger ben ik niet en evenmin een Gieterse. Ik voel mij... een betrokken inwoner van Giethoorn. Ik hou van het dorp en zijn bewoners, ieder met hun eigen karakter en geschiedenis. Als medeoprichter van 't Gieters Belang heb ik in mijn 12 jaar als secretaris hier en daar wel achter de schermen kunnen kijken. En de afgelopen 10 jaar bij de Afdeling Historie Giethoorn van museumboerderij 't Olde Maat Uus leerden mij veel over hoe het hier allemaal zo gekomen is.

Waor bin ie geboren en op-egreui-jd. Nao de legere skoole ,hoe ging het verder en wanneer andacht veur militaire opleiding.

Mijn wieg stond in Bloemendaal en tot einde middelbare school heb ik in het westen gewoond. Een beetje Groninger voel ik mij wel! Tijdens een -niet afgemaakte- studie in Groningen heb ik de stad leren kennen en gedurende een latere plaatsing als beroepsmilitair in Appingedam ging de wondere wereld van het wad voor mij open. Daar leerde ik mijn vrouw Carla kennen, met wie ik al 42 jaar samen ben. Beiden waren we wadgids -maar zij eerder dan ik- en nu gaan we nog wel eens met toeristen rond door Giethoorn.

Toen mijn dienstplicht er bijna op zat, besloot ik om als kort verband vrijwilliger te blijven. Na enkele jaren kon dit worden omgezet in een beroepsverbintenis. Ik heb daar in de 32 jaar die ik heb mogen dienen nooit spijt van gehad.

Heb ie ook an sport edaon?

In mijn schooltijd heb ik wel wat over velden en banen rondgedraafd. In dienst moest er vier uur per week gesport worden, maar het dagelijks heen en weer fietsen naar de kazerne in Havelte leverde meer conditie op dan af en toe de stormbaan. Dat fietsen mag ik nog steeds graag doen.

Hoe koem ie now in Giethoorn trechte en waaromme juist in dit uus.

Na ons trouwen konden we een nieuwbouw woning huren in Steenwijk. Toen we de wijde omgeving leerden kennen trok die ons echter zo aan, dat we ‘naar buiten’ wilden. Precies in die tijd kwam er een boerderij te koop aan de Beulakerweg in Giethoorn, met een prachtig uitzicht naar de polder. Dat werd ons huis.

Hoe kom je aan zo’n brede aandacht veur het reilen en zeilen in Giethoorn (Gieters Belang), de Afdeling Historie van ’t Olde Maat Uus, over De kop van Overijssel, Natuurmonumenten.

Vanaf het begin dat we hier kwamen wonen heb ik geprobeerd om er bij te horen. Dat viel niet mee, de hele dag van huis en regelmatig een paar weken ‘naar buiten’ op de Lüneburger Heide. Toen er een plaats vrij kwam in de oudercommissie van de Noorderschool was ik daar blij mee. Daaruit kwam het maken van decors voor het Sinterklaasstoneel voort en een aantal jaren meewerken aan de deelname voor de Gondelvaart. Op die manier leerde je mensen kennen. Toen Carla vrijwillig medewerkster werd van onze museumboerderij ging het dorp pas echt iets voor me betekenen. Als ‘partner van’ genoot ik mee van de gezelligheid daar en met mijn camera verwierf ik de status van huisfotograaf. Na mijn VUT kwam er tijd voor ’t Gieters Belang en wat later voor ‘de Historie’. Dat laatste begon met het maken van foto’s van alle huizen in het dorp en de polder, waarbij ik wist door te dringen in de meest afgelegen stegen en hofjes.

Pasteltekening ‘Judaspennyng’ © K.W. van der Veen 2006

Wanneer begon de belangstelling voor schilderen? Heb je eerst les gehad of is het aangeboren talent? Je bent bij de schildersclub, leer je nog steeds. Heb je ook les gegeven? Je exposeert regelmatig, waar?

Ik had mijn hele leven al graag getekend, maar eind jaren tachtig kwam ik voor het eerst op een cursus op de 'School voor Musiche Vorming' te Meppel. Daar ging een kleurige wereld voor me open! Olie-, water- en acrylverf, houtskool en pastelkrijt, alles werd er onderwezen. Al die technieken doe ik nog steeds, maar pastel is mijn favoriet. Heerlijk handwerk, met je vingers als instrument! Ik ben lid van de Steenwijker Amateur Schilders en leer nog steeds. Tentoonstellingen bezoeken in het land is daar heel geschikt voor.

Voor les geven heb ik geen ambitie, maar het geeft wel voldoening wanneer ik mijn ervaring met nieuwe collega's kan delen. Tot nu toe heb ik zo'n 12 exposities gehad, waarvan de twee maanden in ons eigen Kulturhus het hoogtepunt vormden.

Naast schilderen is fotograferen ook één van je hobbies. Hoeveel foto's heb je al verzameld van schilderijen die in Giethoorn door verschillende schilders zijn gemaakt?

Voor de Afdeling Historie heb ik inmiddels 897 schilderijen verzameld - op mijn computer - die van Giethoorn gemaakt zijn. Een kwart daarvan heb ik inderdaad zelf gefotografeerd bij mensen thuis, waarbij ook mooie bijzonderheden loskomen over het onderwerp, hoe ze in de familie terecht zijn gekomen etc. De overige komen uit musea, boeken en van het internet. Grote veilinghuizen en kunsthandels zetten hun catalogus online; met de meeste heb ik goed contact, waardoor ik om hoge resolutie-foto's kan vragen.

Dit voorjaar heb je het jubileumboek geschreven voor 't Olde Maat Uus. Dus toch weer die Historie. Ben je daar nog steeds nieuwsgierig naar en ga je dan Google'n? Zijn er meerdere boeken van jou uitgekomen

Op verzoek van het bestuur van de museumboerderij heb ik voor het 25-jarig bestaan een jubileumboekje samengesteld. Daar kwam geen Google aan te pas, maar wel interviews, naspeuringen in onze archieven en oude jaargangen en heel veel vragen.

Voor de oudere geschiedenis kan je wel veel op internet vinden. Op www.kb.nl bijvoorbeeld, daar staan historische kranten op waar gemakkelijk artikeltjes uit te knippen zijn. De zoekterm 'Giethoorn' levert 52.808 treffers op, waarvan de oudste dateert uit 1776! Boeken

heb ik verder niet geschreven, wel bijdragen aan het jaarlijkse Bulletin van de Afdeling Historie. Maar je weet maar nooit. Over mijn favoriete schilder Willem Bastiaan Tholen is wel een boekje te vullen.

Naoschrift: Hoewel Klaas zegt dat hi-j gien gedichten skref vien ik er toch iene in een uitgave van Vereniging Natuurmonumenten mit gedichten over et Wiedenlandschap .Et gedicht is ommezet in et Gieters deur de interviewer.

'Ganzen boven de Gieterse polder' © K.W. van der Veen 2011

Gedicht: overezet in et Gieters deur Femmy Woltman

Trekvoegels boven de Wieden

Van heind'en ver vliegen zie an
 hun vleugelklap vervult de locht
 mit een ruusend, zaacht gerucht
 waar koemen zie toch wel vandaon?
 Zie strieken neer op veld en krag'
 en voeden zich mit menig dier
 insekt of vis of ook wel pier
 of wat zich verder veurdoen mag.
 Een zomer kort maar blieven zie,en dan
 steg op de gaanze bonte stoet
 de verre streken tegemoet
 waar men de waarmte vienden kan.
 Zie trekken hen en menig mens
 die ze daor hoge veurbi-jgaon ziet
 en luustert naor hun ijle lied
 ef slechts iene stille vrome wens:
 Dat gien iene toch verstoren mag
 Dit lieflijk wonder der natuur
 van aard zo ongelooflijk puur
 tot an de allerleste dag!

*Klaas W. van der Veen
 Giethoorn*

Et veeruus

“Ek vule mi-j verdrietug. Dat wi’k oe wel wel zaegn. Wat zae’k? Ek bin der kepot van!
 ’t Is dat ek ier stoa, mer aandere gin’k vandaeg nog weg. Kwam ek nooit weer terugge!
 Zaang ze mi-j nooit weer! Gong ek nor een plaese, woor aa’k wel gewaardeerd wörre, nor een
 plaese, woor ek tot mien recht kan koomm. Hier? Loatn ze opwaejn..!”

“Wat is der dan, woorumme bi-j zo gramietug? Vertel op...”

“Ja, man ek vule mi-j zo overbodig en an de kaante ezet. Et liekt nerns op. Mer goed, ek zal
 an et beginn beginn.

Op mien plekke stond lange geleedn al een aander veeruus. Et was een mooi gebouw, een
 stoer gebouw. Ie konn bi-j mi-j wat gebruikn a-j op de pont mossen wachtn en der woonde
 een veerman in. Ek was een toevlucht bi-j störmweer en een pleisterplaese veur een reiziger.
 Mer dat uus wörde wat older en toen ef et gemeentebestuur dat olde, stoere vuuruus of loatn
 breekn en bin ek ier ebouwd.”

“Lange niet zo mooi, “wel moderner” zeen ze. “De buitenkaante em ze metien al wit
 op'everfd. Ek bestonne uut een woonuus en een soort café. Achteran wörde een stukken bi-j
 an'ebouwd veur de veerlui. I-j kon der ‘s naches nog sloopen, want in die tied ko’j ook
 ‘s naches nog over. Het veer was der veur oe...”

“Veerhuis” stond der veurop.

Now ja, dat stet er nog op.

Mer now et verschil met toe! De tied is verder egoan. De pont was niet meer van de gemiente.
 Ik eb dat nooit esnapt. Et veer is er altied al ewest. Miskien ef de pont al wel ies ewacht umme
 de Noormann veurbi-j te loatn vaeren, die op weg waarn noar Zwolle of zo.

In de 80-jorige oorlog ef Alva der al over èn ewest; de Kozakkn bin hier over evaern en altied
 was et gemientebestuur van Gellemun ier de baas.

Mer opiens kon et niet meer. Vremden dielden de laekens uut. De ziedkaant van de pont is dekke van de verve omme de naeme van de veurige pachter over te verven. Jan, Piet en Kloas was de boas en de gemiente?

Leut dat allemoale mer verpaupern!

Oh ja, de veerweg, die ziet er gelekt uut. Een moand geleedn em ze allemoale ni-je lanteernpoaln neerezet. De veurigen deun et nog best, mer nee eur, weg met die bende.

Woorumme ek dat allemoale zaege? Umdat gien iene wat an mi-j dut.

Ek stoa ier as een poepasse. As veeruus bi-k alle lange vergeetn. Weggestopt achter een mure van een alve meter oge. En veur mien neuze, achter het muurtien, gruuin brandnietels en diessels.

Achter dat muurtien stoa ek door, ek eb neks meer met et veer te maekn.

Of'edaankt!

Nee, leuk vien ek het niet meer.

Ek zaege al, de Veerweg leuken ze op, mer ek zie er langzamerhand uut as een gruuin kukiesmonster. De verve van mien muurn bin goor, grauw en vies, mien dak vermost en onder de verve? Door zit mien olderdom. Niet goed ebouwd, i-j. Ek zitte vol skeurn. Het usien van de veerlui bungelt d'ran en alles op het platte ekkien is glibberig van het mos.

Een derm, een vieze Fanny, een doaje, dat is d'r van mi-j ewörrn...

Ek stoa ier an het begin van Gællemuun, as een skildwacht, mer die over et veer kump en mi-j goed bekek, minsen, ek wörre gries van naerigheid.

Mer et wördt nog erger.

De gemiente wil van mi-j of, now aa'k een olde stumper ewörrn bin

Te koop was ek. Kiekdaegn...en dan briefies inlevern bi-j et gemienteuus...

Ek eb et wel ezien. Iene van de gemiente der bi-j . Stond oge van mi-j op te geemm.

Lokasie, de plekke, dat is et belangriekste...

't Zal wel.

Allerlei volk kwam noar binn en keek overal. In 't ökkien van de veerlui met een kapstökkien vol gore jassn en de gore wastoafel. Dat ökkien mun ze der ook bi-jneemm.

Zie zaagn ook de skeurn in de muurn en de lege zoldering in de kelder woor aa-j de kop an stootn, de natte plekkn boomm op zolder en nog vule meer.

As een speer vleug iederiene weg. "De lokasie!", skroewde de ambtenaar ze noa.

Weg van et spoekuus. Ja, zo numdn ze mi-j... Skaande!

Gieniene ad een goeie gedachte over mi-j. Tenslotte gong de ambtenaar weer weg en mien tiedelijke bewoners kwaamm weer, ventn met biervlessies en bulties smerig ondergoed.

Gien iene wil mi-j em.

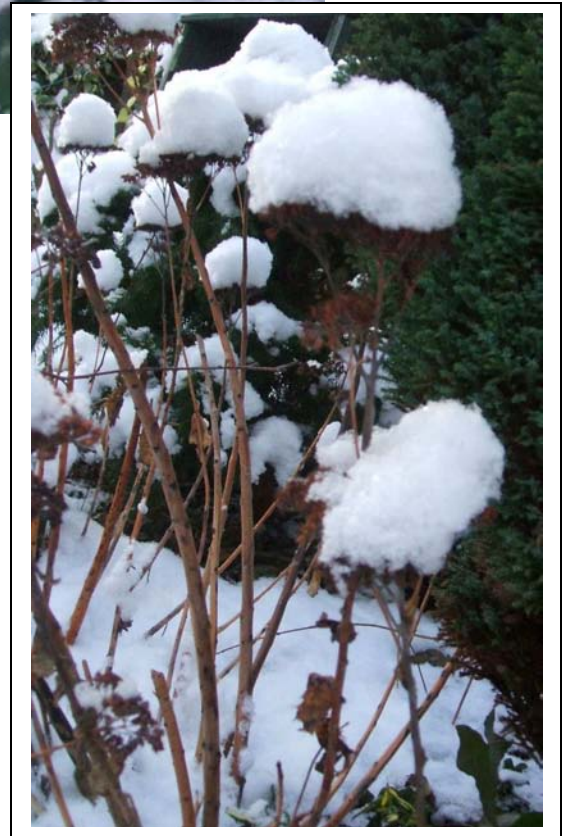
Gien bod uutebracht.

Ek vuule mi-j as een maegien, die gien enkele vent meer kan kriegn en woorvan de vaejer zeg: "Te kun mi-j ook neks meer skeeln. Bekiek et mer."

Doorumme wo'k mer dat ek weg was, foetsie!

Um mien pert met een ruimteveer noar de moane. Nee, **ek** eb het ad met Gællemuun."

Co Mateboer Genemuiden

Wiej dachen al an 't veurjoar...

Wiej dachen al an 't veurjoar
de zonne kreeg al krach
een bettie wärmte was genog
wärmte dat leam brach.

Wiej dachen al an 't veurjoar
de luch zo helder blauw
de köppies van vieulties
verteunden zich al gauw.

Wiej dachen al an 't veurjoar
een earsten gieteling zung
hij zat nog op nen kalen tak
zo mooi zien leedtie klunk!

Wiej dachen al an 't veurjoar
mar toch was 't niet e-doan
wiej kregen nog nen toegift
de winter wol niet goan!

Een dikke buuje koale snee
dwarreln zachies noar benee
bedekken toen 't earste grun
't was nog gien veurjoar, nee!

Diny Kloek Hellendoorn

Den barknboom

Oonzen buurman had nen barknboom
 En den woal hee geerne kwiet
 Hee zaagn de takke of van stam
 Tot den top metn knal noa dale kwam
 Mar gevoar det zagn hee niet

Den barkn kwam oongelukkig neer
 Den top den maakn raan smak
 Het was doarum ok gin woonder
 De buurleu kreegn gedoonder
 De buurn han deuk in't autodak.

Zo kreegn ziej onenigheid met mekare
 De vrouwleu diej deedn lustig mee
 De opmarkingen waan niet van de loch
 Het was ja oalemoal teverre ezoch
 Ziej kibbeln der wat of zo, met zien twee.

Ziej kwaam toew bij de Riedende Rechter
 Den gaf zeen oordeel toew grif
 Hee zea toew in zeen kot betoog
 De woarheid det 't er neet um loog.
 Toew was het of'elopen met 't gekif.

De buurn han völle andacht op TV
 En heel het dorp den leaven mee
 De schade an auto den is a voldoan
 Ziej bint saam op vekaansiej goan.
 Zo kwam't wear good tusken heur twee.

Fennie Martens Nijverdal

Et jaar rond in honderdvuufstig woorden...

Winterkost

Zeum uur, de wekker löp of.

Ik leëge nog effm noa te doezelen in mi-jn warme beddegien en eure een stille stilte.

Et lek wel of der sni-j evallen is, der komm zachte gedempte geluden van buten noar binnen, et is waarachjant echt anders dan anders!

Mi-jn gedachten dwarrelen gelieke noar winterse sferen.

“As der sni-j leg, is now de tied veur winterkost. Wat za’k maken vandage?

Hachee, hutspot met klapstuk, boerenkool met worst, zoerkool met boekspek?

Is der nog wel streuizolt in uus, woar bin mi-jn skaasens en bin ze gebruikskloar?

Et is al wel lange tied gelèden det ik op de gladde iézers estoan eb.

Zol ik nog dörym of bin’k te bange eworn umme mi-j op glad ies te woang?

Zodelijk metiéne de bontleerzen mar metnemm noar benéden en dikke sokken.”

De verwarming goat hoog op.

Ik bedenke mi-j. Wat een bulte geld een winter kost.

Corry Overmars Hasselt

Winterkost

“Ek zie as een bærg tegen de oavmd op”, zee de boerenkool. “Ek wiete wat mi-j te wachten stet. Eerst snien ze mi-j met een skærp mes iel fien, dan loaten ze mien snipperties kreperen in kokend waeter en uiteindelijk stampen ze mi-j dan zo ærd as ze kunnen deur de eerappels èn. Neks blef d’r over van mien mooie, trotse stronke!”

“Ruilen?” vreug de zoerkool. “Mien gave, ronde bolle snien ze ook fien, mærvendat ze mi-j koken wör ek eerst emærteld met aandenvol zolt in mien vørse wonden. Moandenlaank pærsen ze mi-j dan in mekaere, en aa’k eindelijk deinke lucht te kriegen wör ek ook ekookt en estampt, net as oe.”

Beskaemd eul de boerenkool em stille. Op de achtergrond zung Daniël Lohues:

Elk meinse ef zich een kruus te draegen

...

en as ’t er op ankomp

zuuk ie uiteindelijk

oen eigen d’r weer tussen uut...

Jannie Bakker Genemuiden

Bie 'n kapper

Het was evven wochten. Der zat nen man in 'n stoel dee bienoa kloar was, tenminste as ie of gungen op de völle wolken gries hoar roondum op de grond. Nen aanderen klaant was nog vuur mie. Ik gung der bie zitten, löat miene blik roond goan en luusterden onderwiel noa het gedissel tuske 'n kapper en de man ounder het witte laken. 'Wel is der nog te vertrouwen, het is de leste tied ja schering en inslag,' zer den man ounder het laken. Gezeen ziene oetdrukking zol hee in 'n textiel ziene kost können hebben verdeend.

'Joa' zer 'n kapper, 'matchfixing is disse wekken het trefwoord, of nich dan?'

'In de voetbal, het wielrennen, in de politiek, loat wie de baanken nich vergetten, oaveral wö'j rechtevooft besotemieded,' zer de man, woarbie der ne voest ounder het laken oetkwam. Het woord matchfixing har hee woarschienlijk nich begreppen.

De man teggenoaver mie har luk ampats, ik kon het nich good plaatsen. Of hee noar ne groo hen mos. Doonker pak, spierwit boordje en ne stropdas dee ziene tied har had.

'Vanmerrag krieg ik 'n staatssecretaris op bezeuk,' döa hee mie ongevraagd bod.

'Mooi,' zeg ik, har weanig zin in proat.

Mer hee mos zien ei kwiet. 'Ik bin wethoolder en heb voort 'n gesprek met 'n staatssecretaris oaver ounce gemeente.' 'Joa, dat zer ie al', kon ik het nich loaten.

Ik kiek hem nich opvallend an en wat mie opvalt, is dat zien kapsel boaven het strakke witte boordje der wat biezonder oetzöt. Langs 'n raand net boaven de oaren langs zit griesbroen hoar roondum en wieders is hee kaal, joa helemaal glad boaven op 'n kop. Het biezonere is en doarum valt het mie ok op, dat oaver den kalen klets nog drie spier hoar, strak van links noar rechts hen bint kamt. Luk vettig is het allenmoal, net of dee drie spier hoar der op bint vastplakt. Ik kan miene oagen der nich van votholden.

De man van schering en inslag rekkent of en noadat 'n kapper de grieze hoar ingenieus ounder ne klep in de grond keert, geet de man met de drie spier hoar zitten in 'n kappersstoel. Het witte laken wördt hem umslagen en um 'n hals krig hee 'n wit striepke papier um te vuurkommen dat de hoar achter zien spothemd valt.

‘Wat doo wie der an meneer Van Damme?’ zeg ’n kapper.

‘Joa kiek, vanmerrag krieg ik ’n staatssecretaris op bezoek en de leste joaren heb wie iederbod disselt oaver mien kapsel, met name of ik het boaven op mien heufd bedekt wol holden of dat ik rigourens ingriep en het der of doo.’ ‘n Kapper kik mie met nen verdoekten glimlach an, der op verdacht dat ’n man op ’n stoel het nich zöt in de spiegel.

‘Ik wus het wal’, zer ’n kapper: ‘Derof!’

‘Joa dat zer miene vrouw ok al vanmerrag en doarum bin ik hier um het met oe te beproaten. Wat doot wie, is het nog zoa te knippen dat het nog dekt?’

Ik kan mien lachen nich loaten en schoef zoa achter de kraant, dat ik alles in de gaten kan holden. ‘Derof,’ zeg ’n kapper en onderwiel hee dit zeg knipt hee rücksichtsloos de drie spier der of. Het gef ’n biezunderen geluud, net of ie wat electriciteitsdreur duurknipt.

De man vlög hoog op in ’n stoel, veraltreerd smit hee ’n witten dook op de grond en grip zich noar ’n kop, net of hee wal bloot in de kapperzaak steet. ‘Ooh, ooh, wat ’n drama, gen gezicht. Wat zal ’n staatssecretaris wal nich zeggen?’ En hee iesbeert de zaak rond, iederbod in de spiegel kiekend. Het mot wörden zegd, ’n kapper kent ziene pappenheimers, want hee reageerden nöchter, gaf de man ne kom koffie en knippen het hele spul zoa bie dat het völ better stun. Van Damme kreeg de bosschop met dat het hem jonger maakten en veural dat hee mos bellen hoo zien vrouw het vun en ok ’n staatssecretaris.

Mer ’n gemend geveul gung de man de deur oet. Ik was an de beurt.

Bert Wolbert Oldenzaal

De vriendschap van twee zussies...

Anna en Jantie bint de beide dochters van Dieks en Beerndiene Broekhoest.

Op 't eerste gezichte liekt ze völle op mekaere ma aj 't er mee te doen kriegt märk ie a gow det 'n ienn wat vuriger is dan 'n aander.

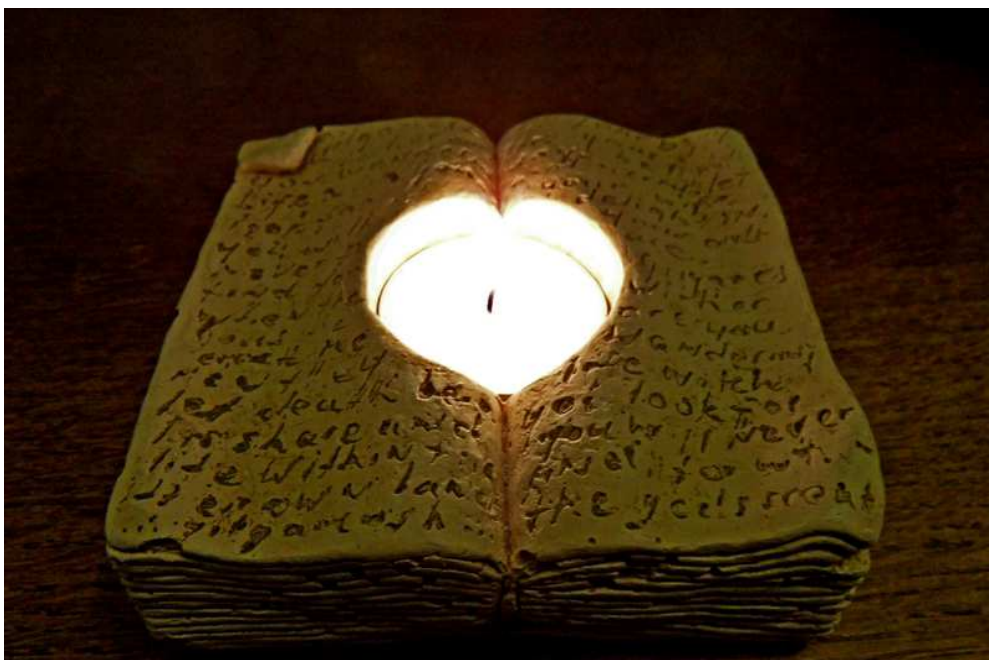
Op de legere schoele was Anna een heel rustig deerntie. Ma toene nao de huusholdschoele gunk wönn det rap een rebelse meid. Vae en moe kann niks goed doen, zus Jantie mos de smerigste karweigies opknappm en de gaanse wereld deungn nie. Ok was Anna a heel vrog met de jonges bezig. Sigrettie rookn, likeurtie drinkn, duveljaengn en laete in huus komm. Dieks en Beerndiene hann der de haane an vol en toch gaamm ze zich nie gewunn. Ollebeide probeern ze met Anna te praotn ma umwiel was 't gesprek ummeslaeng in langdurig gebek. De direktrize van de huusholdschoele, mevrouw Dunhaar, deud de grootste muujte um Anna een bettie in toom te haoln. Zelf hatte ok 'n pae van die opgeschöttm wichter in huus ma door veult goed met te leamm. Oh, door was wes heibel in de tente ma zie wussn heel goed hun plaetse in 't gezin te vinn. Waardering veur mekaere stund hier hoge an'eschreemm.

In de ruum dättig joor det zie veur de klasse stund hatte mooi en lillijk mee emäkt, ma zo'n leerling as Anna, neu dit was nog nie eerder veur'ekomm. En toch mos dit rebelse gedoe een oorzaak hämm. Door wasse heilig van aovertuugd en ze wol vandaege of männ is met Anna um de taofel. Mevrouw Dunhaar gunk is met Dieks en Beerndiene an de praot en vreug of hun de läste tied ok iets appäts op'evalln was of det ze wat vrems ondekt hänn bi-j Anna.

„Ut ienige wadde wi-j wel raer vindt is det ze op de gekste momentn tillefoon kreg van een jongn. En Anna zeg allinnig ma ja en nee. An heur gezichte köj wel zien det t'r spanning is ma vädder hew hier gien acht op eslaengn. Mangs stiet t'r een mooie auto an 'n dam, den tuut veer keer. Anna stöf dan nao buutn en kröp in die auto. Ok det ze mooie ärmbaann kreg van disse vriend, valt oons wel op. En de läste tied hef Anna de neudige lippmstift en poejerdeuzn ekocht. Jantie door enteangn is de goejegheid zelf en die kan ok gien fesoenlijk woord met zien zussie wisseln. Olle vraongn wödt op 'm bitse meniere of'ekapt en beide meidn op iene slaopkaemer is allange nie meer meuglijk. Wi-j vindt dit heel jämmer en probeert t'r van olles an te doen, ma ja wi-j könt nie meer dan goed weane veur olle tweej deerns.“

Mevrouw Dunhaar bedankt Dieks en Beerndiene veur ut gesprek en bedeankt een plan.

Op 'm woensdagmänn kump mevrouw Dunhaar, onder koklesse in de klasse en vrög Anna um met te gaon nao heur kantoor. Anna begint te kleurn ma zie löp met de direktrize mee.

„Gao rustig zittn Anna. Ik wil is met oe praotn aover van olles en nog wat, want de läste tied giet ut nie zo goed op schoele.“ Anna schöf onwennig hen en weer en zit op zien naegels te bietn. „Hoe is ’t met de vriendties,“ vreug mevrouw Dunhaar. „Die jonge met den moojn auto kump die hier ok vot? Hoe giet ut met oe zussie Jantie? Woorumme hej ’t huuswärk niet of?“ Een hele diepe zucht en Anna blef nao de grond kiekn. „Ik zitte hier heur,“ zeg de direktrize. „Iej könt gewoon antwoord geemm op mien vraongn. Ik vrette oe echt nie op en olles waj vetelt blef hier op kantoor. Ik märke gewoon dej oe aoveral teangn ofzet Anna. Wat is t’r?“

Nog ’n diepe zucht en toen begunt Anna te lipm. „Ik hebbe vekerig met een lieve jonge, ma die wil det ik dinge doe die ik zelf nie wille. Woor ik nog nie an toe binne. Hi-j aoverlaedt mie met kedoogies en ik mut brekkn met mie familie, want die vepest mien hele leam, zegge. Now weet ik nie wat t’r giet gebeurn as ik ut uutmaeke want hi-j hef mie wel veteld det... as ik hum leute stikkn dan zolle, milln in de nacht, ’t huus van mien vae en moe in de brand stekkn. En vandaege of männ pakknde mie ok wel en door zol ik grote spiet van kriengn.“ Mevrouw Dunhaar gunk naost Anna zittn en heult zien haand vaste. „Kiek mie is an Anna. Iederiene wil oe helpm deerne dus iej hoeft nie bange te weane. Ik zal de plietsie inlichtn aover disse vent en dan könt ze de nummerplaete opschriemm. Meschien is ’t wel iene die bekend stiet veur gemene praktijkn en meissies binnpalmm. Ik belaoe oe det dit goed kump en as iej now oe rebelse toestaann an de kaante zet dan is ut bi-j huus ok fijner. Dan köj weer gewoon praotn met vae en moe. Dan köj weer läkker gaon winkeln met zus Jantie want die wus de laste tied ok nie hoe ze oe an mos pakkn. Belaof iej mie det Anna? Muujlijk hè?“

Anna snukkn nog wat nao en mevrouw Dunhaar drukkn een pae pepiern zakduukies in heur haand. „Spuult oe gezichte hier ma of bi-j de wasbak dan valt ut bi-j de aanderen ok nie op dej mossn lippm. Hier hej een dikke knuffel Anna en uh... wi-j gaot t’r met mekaere veur!“ Met een velössnd gevuul gunk Anna trugge nao de koklesse en maekn de schoeldag vol.

„Jantie, gaoj kommde zaoterdag met nao Zwolle? Ik zuuke een pae ni-je schoenn en door köj mie mooi raad in geemm.“ „Goh, binnie drij slaengn in de rondte dreijt en muj nie met det jonk mee in die auto?“ vreug Jantie. „Mien lieve zussie, wi-j munn is praotn, gao mas met nao mie slaopkaemer antwoordn Anna.“ Ut gesprek gunk aover de toestaand van de läste pae joor en Anna zei det ze door ’n bult spiet van had. „Met vekeerde jongs ummegaon en graeg grooter weane daj bint hef mie emäkt zoas ik mie gedraengn. Jantie, ik heb een heeln tied epraot met oonze direktrize, mevrouw Dunhaar, en toe bint mie de loekn lös egaone. Wat ik oe saemm, met vae en moe, an edaon hebbe kank nie weer truggedreijn ma ut spiet mie ollemachtig. Die vent met den grootn auto kan van mie de lucht in vliengn. Bange bink ok nie veur um ok al heffe mi-j veteld watte van plan was as ik ut uutmaekn. Van mie kanne bässn.“

„Weet vae en moe hier ok van Anna? Aans muj vannaomd an taofel met de billn bloot.“ Anna luustern nao Jantie en zie hebt ’s aoms nog nooit zo lange aover ’t ettn edaone. Jonge, jonge wat ’n opluchting was det. De iene lippm en de aander mos t’r umme lachn ma ’t was duudlijk det Anna veur de goeje kaante keuzn had en det gaf weer wärmte in ut gezin van Dieks en Beerndiene. Jantie kwaamp in de bienn en gaf Anna een dikke kus op de wange. „Aw zaoterdag nao Zwolle gaot dan drinke wi-j op de herwunn vriendschap van twee zussies“ en zie zag de glaans in Anna’s oongn.

Wim van Leussen Dalfsen

Dree vassies van Mineke Mollink

D'r was eens 'n mooi peerdtien den stapp'n in galop
 en a-j d'r op gung'n zitten, gung het van "hip...hop...hop..."
 'n Muzikale vent, ik deank da-j hem wel kent, zien naam is Ali B,
 den räpp'n 't ritme mee, het giet van Bonke Bonke Boem,
 héél hard, det gif hem roem. En zo luu wödden 't een nieuwe trend,
 dit ritme van die stoere vent.

D'r was eens 'n martelaertien den gung veur 't goeie doel.
 He-j martelde en mierde, löät niet de boel de boel.
 Zo kwam he-j 's oamnds op de T.V. bij Pauw en Witteman,
 he-j pröat ze gaten in de sökken, joa he-j had 'n groots plan.
 Ma, oons martelaertien wödden muu, had wallen onder zien ogen,
 zo kwamen wiej ok late in berre ma, det mu-j ma gedogen...

D'r was eens 'n klean aaltien, det zwum van uut een net
 de grote open zee weer in, ma 't tij zat hem niet met.
 Dan was het eb en dan weer vloed, het aaltied wös de weg niet goed
 doar in die grote zee. Ma toen de nood op 't hoogste was, kwam d'r 'n grote boot,
 't aaltien moch toen meeliften en gaf zich spontaan bloot!
 Noe lig "Mdm. de Pompadour" op een exotisch strand.
 Bikini an, lach um de mond... Gevoar? Niks an de hand!

Elfstedenkruusie.

Ik wil jullie hier vanmiddag een geheim gaon vertellen. Ik heb dat altied veur mij ehullen omdat het nogal wat frustraties bij mij opröp. Maar het wordt nou toch wel ies tied da'k het maar een keer van mij ofzette. Dan kan ik het verder ook achter mij laoten.

Het giet aover mien elfstedentocht. D'r is deenk ik gien meinse die weet dat ik daor in 1997 an mitedaone hebbe. Zölfs mien vrouwe wet het niet, die deenkt nog steeds dat ik die dag gewoon naor mien wark ewest binne.

Ik was die kolde wintermorgen van 4 januari al vrog in Leeuwarden. Want ik wol wel graag op tied van start. Ik had wel deur dat ik het die dag nog best zwaor zul kriegen. Mien techniek daor was ik niet zo bange veur, dat was wel dik in orde. Maar mien conditie die had eigenlijk wel wat beter kunnen en ook mutten wezen. Dat was ook de reden dat ik het gieniene verteld had. Kiek as ik argens onderweg mus opgeven dan hoefde ik nao de tied niks uut te leggen. En kreeg ik d'r ook gien scaampere opmarkingen aover.

Het eerste stok richting Sneek gung echt geweldig. Ik had de wiend in de rogge en ik was natuurlijk nog lekker fris. Ik bin daor hiel wat schaatsers veurbij egaone. Want schaatsen dat kan'k wel.

Ook IJlst, Sloten en Stavoren worden zonder problemen eneumen. De bienen vuulden geweldig an. Zölfs Hindelopen en Workum nam ik nog op volle snelheid.

Maar vlak veur Bolsward gung 't mis. Het ies was daor merakels slecht. En veur dat ik d'r arg in had kwam ik mit ien van mien schaatsen in een scheure terechte. En daor gung ik, plat op de boek aover het ies. De schade völ gelokkig nogal mit, een beettie piene an de rechter ellebaoge.

Allent die valpartij had mij wel lillijk uut mien ritme ehaald. Ik heb nog wel een poossie probeerd umme het ritme weer te pakken te kriegen, maar dat lukte totaal niet meer. Het was wel duudelijk ik mus nou op karakter verder. Dat was wel een lillijke streepe deur de rekening, want ik had veur mijzelf in eschat dat ik nao Bartlehiem pas in de problemen zul komen. En daor was ik nog een best stok vanof.

Gelokkig kwam d'r mij een poossie later een groepie van een man of zesse achterop en daor kun ik mij mit wat extra inspanning nog net an vaste klaampen. Hé jong, daor worde het een hiel stok beter van! Ik was nou lekker uut de wiend. De bienen kunnen op die maniere weer wat rust kriegen. Ik had deenk ik al wel een half ure achteran ereden toen het verzoek kreeg umme ook een poossie op kop te gaon.

Het was akelig kold daor veuran. D'r stund een lillijke poeste wiend en die kreeg ik lieks in 't gezichte. Maar goed ik zul mij niet laoten kennen. Ik had weer wat verse krachten opedaone dus ik trök d'r flink an. Ik zul ze wel ies even laoten zien dat ik wel schaatsen kan.

Nao een kwartier vund ik het wel mooi ewest dus wo'k mij laoten ofzakken umme weer achteran an te sluiten. Maar d'r was helemaole gien achteran meer. Ik had ze d'r alle zesse finaol ofeschaatst. Ik was weer allent.

De moed zakte mij op bijna de schoenen in. Maar gelokkig kwaamp Harlingen op dat moment in zicht, dus die stempel mus ik zeker nog kunnen halen. Naodat ik bij de stempelpost ewest was, bin ik d'r maar ies even bij gaon zitten. Even mit mijzölf in aoverleg.

Wat zu'k doen: stoppen of toch maar deurgaon? Ik besleut het leste te doen. Ik was nou al zover ekomen. Ik zul verder wel zien waor het schip strande. En eerlijk is eerlijk tot Franeker gung het weer baoven verwachting.

Maar toen!

Veurbij Franeker gung het pal tegen de wiend in. Man wat kreeg ik het daor zwaor te verduren. Fatsoenlijk schaatsen was d'r niet meer bij. Gien enkele slag wus ik meer of te maken.

Maar goed, al harkende kwaamp ik toch nog in Bartlehiem. En mede deur het enthousiasme van het veule publiek langs de kaante haalde ik Dokkum ook. Man wat was het daor drök. Massa's meinsen langs de kaante. En ook hiel wat deelnemers die zich daor op stunden te laden veur het leste stok.

“Nou niet meer opgeven heur” heurde ik iene tegen mij zeggen. “Ie hebt het argste wel had De rest is praktisch allemaole van de wiend of en ie bint nog mooi op tied.” D’r was ook gien haor op mien heufd die d’r an prakezeerde umme nou nog op te geven. Dat kruusie pakten ze mij niet meer of. De juichende mensenmassa langs de kaante stimuleerde mij enorm. Ik kreeg zölf het ritme van het begun van de dag nog weer ienigszins te pakken.

Mit veule zwier gleed ik niet veule later Leeuwarden binnen. Uutgelaoten zweide ik naor het publiek. Ik trök mijzölf de musse van de kop gooide die naor baoven en vung um weer op. Hetzelfde deuk mit mien handschoenen, ook een ende de locht in. Maar die wus ik niet weer op te vangen want de wiend kreeg d’r vat op zodat ze tussen het publiek trechte kwamen. Ik heb d’r mij verder maar niet drok umme emaaft. Ik had er thuis nog wel een paar liggen en ik had nou wel wat beters te doen. Ik mus mien leste stempel nog ophalen en dan natuurlijk nog mien dikverdiende Elfstedenkruusie.

Trots bekeek ik even later mien volle stempelkaorte. Het was gelokt. Het was toch gelokt.

Maar toen sleut mij de schrik umme ’t harte.....Dokkum stund d’r niet op.

Ik heb de stempelkaorte deenk ik nog wel vief keer bestudeerd, maar niks heur de stempel van Dokkum ontbrak. Ik had de stempel daor de enorme drokte bij de stempelpost, waarschijnlijk op mien handschoen ekregen in plaats van op de stempelkaorte. Achterof gleuf ik dat ik dat ook wel emarkt hebbe, maar heb daor verder gien aandacht an eschunken.

Ik bin nog trogge ewest umme te kieken of ik mien handschoen nog weer kun vienden. Misschien was Dokkum wel te lezen zodat ik toch nog kun bewiezen da’k daor ewest was. Maar hoe ik ook zöcht ze waren weg en ze bleven weg.

Echt ik was d’r kapot van. Zoveule meuite edaone en dan toch gien kruussie. Ik kun wel janken. En eerlijk is eerlijk, nou ik het d’r weer aover hebbe, schut mij het gemoed weer vol.

Henk Hooijer Zwartsluis